

Pr. Gheorghe Holbea: Când ți pare că nu mai este nicio șansă, vine darul lui Dumnezeu și te ridică

Părintele Gheorghe Holbea de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București a vorbit duminică despre așezarea în darul lui Dumnezeu, potrivit învățăturii Sfântului Grigorie Palama.

El a rostit cuvântul din Duminica a doua din Post, dedicată marelui isihast, la biserica „Precupeții Noi” din Capitală.

”Darul lui Dumnezeu este copleșitor

„Sfântul Grigorie Palama ne învață ceva extraordinar: copleșirea vieții noastre nu este dobândirea virtuților. Virtuțile sunt doar o cale, pentru că acest efort al nostru de post, de rugăciune, de nevoință, nu este pentru a dobândi merite în fața lui Dumnezeu. În viața creștină avem pur și simplu darul lui Dumnezeu. Atunci ne întrebăm: dar noi ce să facem? Spune Sf. Grigorie Palama: prin nevoință, noi trebuie să ne șlefuiim ființa noastră lăuntrică pentru a ne așeza în harul și în darul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, toți cei care ne naștem oameni după chipul și după

asemănarea lui Dumnezeu, suntem așezați într-un dar, în darul dumnezeiesc al vieții și al ființei

Fiind un dar de la Dumnezeu, mântuirea nu poate fi percepută ca recompensă pentru asceza pe care o săvârșește sufletul și trupul nostru. „În cazul în care este un merit care ni se cuvine, atunci nu mai poate fi darul exclusiv al lui Dumnezeu, ci cadoul pentru binele săvârșit”.

„Însă, logica darului este alta. Primești ceea ce simți că depășește cu mult, la infinit, puterile și meritele tale. Darul te uimește, pentru că nu-l meriți. Cadoul ți se cuvine, pentru că este o răsplată a unor eforturi pe care le-ai depus. Așadar, ne învață Sfântul Grigorie Palama, în lumina harului lui Dumnezeu, faptul că din păcate noi prin această cădere a noastră în trup schimonosim chipul lui Dumnezeu din noi și atunci nu mai vedem nici pe Dumnezeu, nu mai vedem ceea ce este nevăzut”, a afirmat clericul.

Sf. Grigorie Palama vorbește și despre cunoașterea în necunoaștință, „adică în momentul în care mintea ta este copleșită, pentru că darul lui Dumnezeu este copleșitor”.

„Atunci când ți pare că nu mai este nicio șansă, atunci vine darul lui Dumnezeu și te ridică. Ridică-te prin nădejdea în Dumnezeu în orice clipă a vieții tale. Și e adevărat că în momentul în care ești încercat, atunci ești dispus mai mult să-L lași pe Dumnezeu să lucreze în viața ta”.

„Sfântul Grigorie Palama este cel care ne arată că mintea noastră fără harul lui Dumnezeu nu înseamnă nimic, că omul nu poate să-L cunoască pe Dumnezeu pe calea aceasta intelectuală, că omul poate să-L cunoască pe Dumnezeu numai prin coborârea minții în inimă și poate să-L cunoască pe Dumnezeu numai dacă Dumnezeu îi dăruiește harul Său”.

O singură modalitate de a înțelege tainele dumnezeiești

Tot sfântul cinstit în Duminica a doua din Post arată: „comuniunea persoanelor Sfintei Treimi este cea mai mare taină și este viața profundă”. „Fiind viață, toți suntem chemați să ne împărtășim din această viață. Orice formă de a-L înțelege pe Dumnezeu altfel decât ca viață este un eșec. Dacă Dumnezeu este viață, ne învață Sfântul Grigorie Palama, este și taină. Viața și taina sunt două realități care se întrepătrund. Poticnirea omului în fața acestor realități rezidă în modul cum articulează acestea două din punct de vedere teologic și din punct de vedere al experienței sale”.

„Nimic nu poate să fie natural decât înăuntrul supranaturalului. Adică, dacă harul

lui Dumnezeu s-ar retrage din lumea aceasta, atunci totul va fi haos și cădere în neant.

Nimic nu poate să fie firesc, decât înălăuntrul harului dumnezeiesc. Nimic nu poate să subziste. Chiar și acolo unde ni se pare că nu, este totuși lucrarea lui Dumnezeu. Harul lui Dumnezeu este cel care ne întreține pe noi.

„Nu putem să gustăm adevărata viață dacă nu avem acces la taine. Există o singură modalitate de a le înțelege: să le trăiești. Așadar, ca să știi că este taină, trebuie mai întâi să simți că este viață. Pătrunzând în viață, în momentul în care pătrunzi în viața plenară, realizezi că te învăluie tainele. Orice tendință de a suprima sau raționaliza taina denotă că nu ai fost în viață și că nu înțelegi viața. Gândul teologic al Sfântului Grigorie Palama este o perpetuă chemare la viață, la experiență, pentru că este singurul chezaș nezdrunțat al adevărilor vieții în Dumnezeu”.

De ce suntem lăsați, uneori, în patimi

Sfântul Grigorie Palama ne arată că această lume este impregnată de harul dumnezeiesc, că harul dumnezeiesc stă la temelia acestei lumi, la temelia oricărei ființe de pe acest pământ și că totul are o noimă dumnezeiască și că această realitate este întrepătrunsă. Niciodată nu vom putea face abstracție de harul lui Dumnezeu care sălășluiește în noi.

„Nu puteți să vă mântuiți decât prin darul lui Dumnezeu”, a precizat Pr. Gheorghe Holbea. „Acest dar vine de la Dumnezeu. Să nu ne închipuim vreodată că noi, prin propriile forțe, ne putem mântui. Este o logică pe care Mântuitorul Iisus Hristos ne-o împărtășește, o logică ce nu se potrivește cu modul nostru de a gândi. Suntem păcătoși, însă, conform învățăturilor părinților, suntem lăsați uneori în patimă pentru că nu ne-am vindecat total de mândrie, pentru că avem impresia că depinde numai și numai de noi”.

Un alt lucru esențial de la Sf. Grigorie Palama, prezentat de Pr. Holbea: „Atunci când suntem bântuiți de patimi, atunci trebuie să ne smerim cu totul și să strigăm la Dumnezeu ca Dumnezeu să ne dăruiască harul să ne putem ruga cu adevărat, nu cu mintea împrăștiată; ca Dumnezeu să ne dăruiască puterea să ieșim din patimă și tot ceea ce vrem noi să devenim, trebuie să fim conștienți că este darul lui Dumnezeu”.

Rugăciunea inimii

Sfântul Grigorie Palama învață și faptul că în sinea noastră sălășluiește puterea harului lui Dumnezeu. „El este cel care teologhisește cel mai profund asupra

Rugăciunii inimii. El este cel care ne arată că singura vocație a minții noastre este rugăciunea”.

„Cel care n-a ajuns la rugăciune, nu va reuși niciodată să înțeleagă noima duhovnicească a vieții sale. Această rugăciune Doamne Iisus Hristos... care ne aduce liniștea, care este dăruită nu numai monahilor, ci tuturor creștinilor botezați în numele Sfintei Treimi, este cea care ne arată că esențial este numele lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu”.

„Prin Rugăciunea inimii înțelegi că realitatea dumnezeiască a vieții tale este înăuntrul ființei tale în momentul în care mintea ta, care devine rece și mândră dacă nu este legată de inimă, coboară în inimă”.

„Prin această teologie a Sfântului Grigorie Palama, această intimitate duhovnicească, noi simțim, noi gustăm profunzimea dumnezeiască a realității acesteia, a ființei noastre launtrice, profunzimea dumnezeiască a fiecărei ființe, a fiecărei persoane cu care ne întâlnim”.

„Pentru că noi vedem de fapt numai chipul schimonosit și ne uităm din păcate la ceea ce suntem pregătiți să vedem. Evident că toate acestea se întâmplă, dar , așa cum ne învață un alt părinte al Bisericii, atunci când vedem pe cineva schimonosit de păcat, de ură, de răutate, singura atitudine care ni se permite, pe lângă iubire, este milă, mila care coboară de la Dumnezeu”.

„Pentru ca viața noastră să nu ajungă într-o fatalitate a morții veșnice, pentru ca toate încercările să nu fie o fatalitate care ne aruncă în deznădejde, trebuie să înțeleg un lucru esențial: și anume, că mie a vieții este Hristos, că nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine și că numele lui Iisus Hristos este cel mai profund pe care noi îl putem rosti prin Rugăciunea aceasta a inimii”.

„Când sunteți prea obosiți, când aveți un gol în minte, să aveți fie metanie, fie pur și simplu să roștiți această rugăciune care este numită Rugăciunea lui Iisus, Rugăciunea minții, Rugăciunea inimii sau Rugăciunea minții coborâtă în inimă”, a îndemnat Părintele Gheorghe Holbea.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca Ene

Basilica.ro